

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Loven af 1ste April 1887 om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme har, hvad der ventelig vil erkendes af alle, i alt Fald for saa vidt opfyldt de Forventninger, der bleve stillede til den, som den ikke alene væsentlig har forøget Virksomheden paa Dyrskuerne, men tillige har bidraget til, at Landbrugets Virksomhed til Fremme af Husdyravlen har betraadt nye Veje. Deltagelsen i Landboforeningernes Dyrskuer er vokset som Følge af, at Loven fordoblede Statens Tilskud til Præmier; Statens Distriktskuer, der tidligere kun omfattede Hingste, udvidedes ved Loven til tillige at omfatte Tyre, og endelig har Statstilskuddet efter Lovens § 9 saa godt som hele Landet over fremkaldt Dannelsen af Volsforeninger i et Antal, hvis Størrelse maa blive paafaldende, naar man tager i Betragtning, at Loven ifkun har virket i 5 Aar. At den stærke Bevægelse, som Loven saaledes har medført, hos de til Bevægelsen knyttede Mænd har maattet fremkalde Ønsker om Ændringer i Loven, forstaar sig af sig selv, og der er derfor ogsaa, navnlig fra den ydste og den sjællandske Fællesforening, fremkommet Udtalelser om, at Loven allerede nu burde revideres. Over for Spørgsmaalet herom maa det imidlertid tages i Betragtning, at Loven bestaar af tvende, af hinanden uafhængige Dele.

Lovens §§ 2—8, jfr. § 1 Nr. 1—3, gaar ud paa at fremme Husdyravlen gennem Statstilskud til Præmier ved de forskellige Dyrskuer: Landboforeningernes Dyrskuer, Statens Distriktskuer og Fællesskuerne. Foruden at Statstilskuddet i det hele blev væsentlig forøget, medførte Loven som nyt, at Distriktskuerne kom til at omfatte Tyre ved Siden af Hingstene; men i øvrigt kunne de oven for nævnte Bestemmelser ifkun betegnes som et Fremskridt paa et allerede givet Omraade med Anvendelse af de allerede givne Midler, om end i noget ændret Form. Om Tilstrækeligheden af Statstilskuddets Størrelse vil der selvfølgelig altid være forskellige Meninger; men over for Fordringen om en Forøgelse af de enkelte Præmiers Størrelse, hvilken Fordring er bleven støttet ved Henviisning til den indtraadte Forøgelse af Dyrenes Værdi, kunde det vel blive et Spørgsmaal, om Præmieringens Nytte ikke vilde blive forøget ved en Forringelse af Præmiernes Antal, hvorved man kunde op-

maa en tilsvarende Forøgelse af de enkelte Præmiers Størrelse. Smidlertid er Lovgivningsmagten allerede gaaet med til ad Bevillingsvejen at forøge Statstilskuddet til Distriktskuerne, nemlig i Finansaaret 1891—92 med 20,000 Kr. til Tyreskuerne og i 1892—93 med 15,000 Kr. til Hingsteskuerne, og det turde saaledes nu være berettiget at afvente nærmere Erfaring for, om ikke det nuværende Statstilskud vil vise sig tilstrækkeligt, om fornødent med Ændring i Anvendelsesmaaden. De Anker, der i øvrigt maatte kunne fremsættes mod de ovenfor nævnte Bestemmelser i Loven, ville sikkert vise sig hverken at være mange eller væsentlige, og over for disse maa det da fastholdes, at Loven har virket for fort til, at der allerede nu kan være Grund til at foretage Revision af Bestemmelserne.

Underledes forholder det sig derimod med Lovens anden Del, dens § 9, jfr. § 1 Nr. 4, som hjemler Understøttelse af Foranstaltninger, der iværksættes af Foreninger og som paa anden Maade end den oven for omhandlede Præmiering sigte til Fremme af Husdyravlen og Husdyrbruget. Her er Lovgivningen kommen ind paa et ganske nyt Omraade; ved Affattelsen af den nævnte Bestemmelse i Loven stod man over for en ny Opgave, uden nogen Erfaring fra Fortiden. Man var derfor ogsaa ude af Stand til nøjagtig at betegne, hvilke Foranstaltninger man tilstøttede at støtte, hvorfor man var henbist til at angive Formaalet ved eksempelvis at opregne en Række Virksomheder paa Husdyrbrugets Omraade, som man mente kunde fortjene Støtte, uden at man dog kunde vide, om disse Virksomheder kunde gennemføres og om de vilde finde tilstrækkelig Tilslutning hos Landbruget. De fem forløbne Aar have i denne Henseende bragt en ikke ringe Erfaring, og om det end turde være tvivlsomt, om den indvundne Erfaring allerede nu er fuldt ud fyldestgørende, vil det dog være forsvaret til underkastet Lovens § 9 en Revision; en saadan maa vel endog kunne betegnes som nødvendig, saafremt man nu vil gaa til en væsentlig Forøgelse af det i Lovens § 1 Nr. 4 anførte Statstilskud.

Af de Foranstaltninger, som Lovens § 9 nævner som Genstand for Understøttelse, have særlig Volsforeninger for Heste og Kvæg (Hingste- og Tyreholdsforeninger) samt Ansættelse af private Husdyrbrugskonfulenter fundet Tilslutning. Til disse tvende For-